

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และเพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น การวิจัยมี 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

การพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นที่ 1 การออกแบบและสร้างรูปแบบการสอน ขั้นที่ 2 การวิพากษ์รูปแบบการสอน ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน ซึ่งได้รูปแบบการสอนที่มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ 5) สื่อการเรียนการสอน 6) การวัดและประเมิน และ ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$; S.D. = 1.36)

ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มีประสิทธิผล ดังนี้ 1) ผลการทดลองใช้รูปแบบ

ผลปรากฏ ดังนี้ วงรอบที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.00 คิดเป็นร้อยละ 85.00 วงรอบที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.27 คิดเป็นร้อยละ 86.35 วงรอบที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.55 คิดเป็นร้อยละ 87.75 2) นิสิตมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอย่างน้อยเฉลี่ย ร้อยละ 70 ขึ้นไปของนิสิตจำนวน 11 รูป/คนคิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.78 ; S.D. = 0.19)

อภิปรายผล

การพัฒนา รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีข้อค้นพบซึ่งนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนา รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้รูปแบบที่มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) โครงสร้างเนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ 5) สื่อการเรียนการสอน และ 6) การวัดและประเมินผล องค์ประกอบของรูปแบบมีความครบถ้วนเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ รูปแบบการเรียนการสอนสามารถนำเสนอในรูปแบบโครงสร้างหรือแบบแผนที่แสดงกระบวนการ ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนเอาไว้อย่างเป็นระบบและสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละขั้นตอนจะระบุหรือบ่งบอกพฤติกรรมการเรียนรู้จากการเรียนการสอน รูปแบบการสอนจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้สอนมองเห็นกระบวนการสอนอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นการชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ทิสนา แจมณี. 2550 : 220 – 222) สอดคล้องกับ (Joyce, Weil and Showers. 2004 : 12-21) ได้สำรวจรูปแบบการเรียนการสอนจากผลการวิจัยและได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนเป็นรูปแบบการเรียนการสอน เป็นกรอบกระบวนการสอน (Teaching process frame) หรือแบบแผนการสอน (Teaching pattern) ที่แสดงกระบวนการจัดขั้นตอนและกิจกรรมการสอนเอาไว้อย่างมีระเบียบและเป็นระบบ ทุกชั้นจะมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และในแต่ละชั้นจะชี้แนะหรือบ่งบอกถึงพฤติกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 หมายถึงมีความสอดคล้อง และผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด สอดคล้องกับ ปรณัฐกิจรุ่งเรือง (2553 : 199 - 202) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอน โดยใช้กรณีศึกษาทางศาสตร์การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นผลการตรวจสอบความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี ความเป็นไปได้ และความสอดคล้องของรูปแบบการสอน โดยใช้กรณีศึกษาทางศาสตร์การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาวิชาชีพครู (PCSSC Model) โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎีมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 ความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนดังกล่าวมีความสมเหตุสมผลเชิงทฤษฎี และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และ พรรณวร บุญประเสริฐผล (2552 : 119 - 125) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัย พบว่า ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) หลักการซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่จะต้องพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะติดตามการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง คิดไตร่ตรอง รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง และได้ทดลองปฏิบัติใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน 2) วัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) สารและกระบวนการที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เรื่องการตกทาย การแนะนำ ครอบครัว การ โทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่าง งานและการสัมภาษณ์ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอล์บ (Kolb, 1984) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนในแผนการสอน ได้แก่ ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผล 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้อันเป็นประสบการณ์ตรง 6) การวัดและประเมินผลด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ คือมีประสิทธิภาพ 76.51/75.23 และสอดคล้องกับผลการสร้าง

และตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน ของ (ไพโรจน์ เนียมมาศ. 2554 : 6-7) ซึ่งปรากฏผลดังนี้ รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลกลุ่มมีแผนการใช้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นเอกสารที่ให้คำแนะนำการใช้รูปแบบการสอน โดยจะอธิบายให้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและควรจัดเตรียม ตลอดจนวิธีปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการสอน บทบาทของผู้สอน การจัดสภาพการเรียนการสอน รวมถึงข้อเสนอแนะอื่น ๆ และแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเป็นเอกสารที่เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 7 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 3 ชั่วโมง ผลการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า รูปแบบการสอนมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ทดลอง และโดยภาพรวมเมื่อนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และเนื่องจากรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นครั้งนี้เป็นรูปแบบที่มีโครงสร้างเนื้อหาที่อิงบริบทของชุมชน แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริงในชุมชน กอปรกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการเผชิญสภาพปัญหาจริง จึงทำให้นักเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้นซึ่งทำให้ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์

2. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ปรากฏผล ดังนี้

2.1 รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ระดับปริญญาตรี มีประสิทธิผล ดังนี้ 1) ผลการทดลองใช้รูปแบบผลปรากฏ ดังนี้ วงจรที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.00 คิดเป็นร้อยละ 85.00 วงจรที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.27 คิดเป็นร้อยละ 86.35 วงจรที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 17.55 คิดเป็นร้อยละ 87.75 2) นิสิตมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนอย่างน้อยเฉลี่ย ร้อยละ 70 ขึ้นไปของนิสิตจำนวน 11 รูป/คนคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนเป็นระบบ มีองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน กอปรกับการออกแบบกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนในแผนการสอนในรูปแบบมีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้จากปัญหา ในบริบทของชุมชนจริง ทั้งยังได้ออกแบบการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอน 6 ชั้น ได้แก่ ชั้นกำหนดปัญหา ชั้นทำความเข้าใจปัญหา ชั้นดำเนินการศึกษาค้นคว้า ชั้นสังเคราะห์ความรู้ ชั้นสรุป และชั้นนำเสนอและ

ประเมินผลงานซึ่งเป็นการจัดลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมที่ดี และก่อให้เกิดการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวีรรณ ราชสม (2551 : 81-84) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based learning) ในรายวิชาหลักวิศวกรรมอาหาร ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัย พบว่า การเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน : PBL เป็นรูปแบบการเรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งโจทย์ปัญหาเองจากการที่ได้เห็นสภาพปัญหา จากการเข้าเยี่ยมชมโรงงานอุตสาหกรรมอาหารในศูนย์พัฒนาโครงการหลวง ถึง 2 ครั้ง ผู้เรียนมีพัฒนาการต่าง ๆ จากการทำกิจกรรมการแก้ไขปัญหามาจากโรงงาน อุตสาหกรรมอาหารของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงครั้งที่ 2 ของการทำกิจกรรมมีพัฒนาการ ดังนี้ ผู้เรียนสามารถสังเกตปัญหา สืบค้นข้อมูล ประมวลผลแก้ปัญหาและนำเสนอผลงานได้ อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และผลการใช้การสอนรูปแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน : PBL ได้เกิดการเรียนรู้เชิงบูรณาการศาสตร์ โดยผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในศาสตร์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างงดงาม เช่น ด้านวิศวกรรมศาสตร์เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูป และการบริหารจัดการ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยการทำ แบบฝึกหัดของผู้เรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.44 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 60 ขึ้นไปทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยศึกษาจากตำราการประมวลองค์ความรู้ที่ได้รับ และการปรึกษาเพื่อน

2.2 นิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$; S.D. = 0.19) เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ออกแบบการสอนความสามารถด้านการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ได้ยึดหลักการทฤษฎีที่มีความเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ตรงกับความต้องการของนิสิตที่เป็นผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ งานวิจัย ของ ฌพสร สวัสดิบุญญา (2553) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการฝึกอบรมหัวหน้าแผนกวิชาเพื่อพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาและครูผู้สอนต่อ โครงการฝึกอบรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุวีรรณ ราชสม (2551 : 81-84) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนแบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based learning) ในรายวิชาหลักวิศวกรรมอาหาร ของนักศึกษาสาขาวิศวกรรมอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการสำรวจ

ความคิดเห็นและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน : PBL พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ขึ้นไปให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และเห็นว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดอยู่ตลอดเวลาและรู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุดจนกลายเป็นการเรียนรู้แบบยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ นิยมนาถ (2554 : 6-7) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning หรือ PBL) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงเป็นบริบท (Context) ของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา รวมทั้งได้ความรู้ตามศาสตร์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ออกแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานสาเหตุ กลไกของการเกิดปัญหานั้นค้นคว้าความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับปัญหาเพื่อจะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่อไปทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียนอย่างสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบไปใช้

1.1 ศึกษารายละเอียดของรูปแบบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน และผลที่ผู้เรียนจะได้รับ การวัดและประเมินผล และคู่มือการใช้รูปแบบการสอนความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนศึกษาขั้นตอนแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐานให้เข้าใจทุกขั้นตอน

1.2 จัดเตรียมเอกสารประกอบการสอนตลอดจนขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่กำหนดให้เพียงพอ

1.3 เตรียมสื่อต่าง ๆ ประกอบการสอนให้พร้อมและสามารถใช้งานได้

1.4 การวัดและประเมินผล ต้องชัดเจนทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ต้องการวัด และต้องวัดด้วยความยุติธรรมปราศจากอคติ สังเกตพฤติกรรม การแสดงออกอย่างใกล้ชิด มีการบันทึกพฤติกรรมของนิสิตอย่างละเอียดทุกกระบวนการของการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยด้วยรูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ทฤษฎี หรือนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ และเทคนิควิธีใหม่ ๆ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

2.2 ควรจะมีการพัฒนารูปแบบการรู้แบบการสอนความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือพัฒนารูปแบบการสอนความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY